

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10Cb/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412208974
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6412208974.12

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, v konaní právne zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: P. Q., V.. XX.XX.XXXX, B.. P. V. P., V. X, v konaní právne zastúp. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 05 Prešov, ul. Važecká č. 16, v konaní právne zastúp. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 1.290,80 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1290,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.07.2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.08.2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.09.2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.10.2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.11.2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.12.2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.01.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.02.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.04.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.05.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.07.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.09.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.12.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.01.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.02.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.03.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.04.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.05.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 23,05 € od 27.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 461,- € od 27.07.2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti úroku z omeškania z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.7.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 2328,98€ spolu s príslušenstvom z titulu neuhradeného zostatku úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. V žalobe poukázal na to, že medzi postupcom a žalovaným vznikol obchodno-závazkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol žalovanému úver. Zo záväzkového vzťahu vznikla postupcovi povinnosť poskytnúť finančné prostriedky žalovanému, čo postupca aj urobil a žalovanému vznikla povinnosť splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť nesplnil. Z uvedeného dôvodu, keďže žalovaný bol v zmysle obchodných podmienok v omeškaní s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplatneniu úveru, čím bola platnosť zmluvy ukončená. Právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2009 na žalobcu. Žalovaný uznal záväzok žalobcu v dohode o uznaní záväzku. Žalovaný popri istine požadoval aj zaplatenie úroku z omeškania.

2. Súd na pojednávaní dňa 22.11.2013 pripustil zmenu žaloby na základe návrhu žalobcu, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 1290,80€ spolu so zákonným úrokom z omeškania z jednotlivých splatných splátok úveru počnúc od 27.7.2009 a s poslednou splátkou 27.2.2012 do zaplatenia. V ostatnej časti konanie zastavil.

3. V skrátanom konaní súd vydal platobný rozkaz č. k. 16Rob 522/2012-18 zo dňa 24.7.2012, ktorý bol uznesením č. k. 16Rob 522/2012-31 zo dňa 14.11.2012 zrušený pre jeho nedoručenie žalovanému do vlastných rúk.

4. Oznámením zo dňa 11.9.2012 vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Uvedené združenie vystupovalo na strane žalovaného do 30.06.2016 ako vedľajší účastník. Od 01.07.2016 stratilo postavenie účastníka v konaní vzhľadom na novú procesnú úpravu a daný subjekt nespĺňal kritéria vstupu do konania ako osobitný subjekt (viď rozhodnutie odvolacieho súdu 14Co/302/2016-319 zo dňa 24.01.2017).

5. Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa uviedol, že v danom prípade ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že v zmluve o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 26.2.2008 sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky ako aj nesúlad so zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V ďalšom poukázal na to, že predmetná zmluva neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, RPMN, ktoré náležitosti zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje obligatórne s tým, že v prípade, že zmluva takéto náležitosti neobsahuje považuje za poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. V ďalšom poukázal na to, že žalobcom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, pričom dlžník nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Právny význam takejto dohody a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je skryté do dohody v splátkach, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku. Podpisom formulárovej dohody si podľa vedľajšieho účastníka spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Záverom vedľajší účastník poukázal na to, že nárok žalobcu je minimálne v časti premlčaný, z uvedeného dôvodu vzniesol námietku premlčania.

6. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu k žalobe uviedol, že ju žiada zamietnuť v celom rozsahu. V konaní vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu. Poukázal na to, že žalovaného navštívila osoba poverená žalobcom, ktorá mu predložila na podpis formulár dohody s vysvetlením, že sa jedná o splátkový kalendár k jeho dlhu, ktorý keď žalovaný podpíše, vyhne sa súdnemu konaniu. Keďže sa žalovaný chcel vyhnúť súdnemu konaniu, mal záujem o splátku a nakoľko si po vyjadrení osoby poverenej žalobcom myslel, že uzatvára iba splátkový kalendár, s týmto vedomím dohodu podpísal. Ďalej žalovaný cestou svojho právneho zástupcu poukázal na to, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý uzatvára žalobca v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení

spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu zastáva názor, že súd musí podrobiť každú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú žalobca uzatvára kontrole neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovaný ďalej poukázal na to, že uzatvorenie dohody je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko pri jej uzatváraní neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom bol využitý omyl a lešť v snahe dosiahnuť predĺženie premičacej doby. Pracovníci, ktorých žalobca poveruje zabezpečením podpisu dlžníkov na predmetných dohodách zavádzajú spotrebiteľov a vynucujú si s nimi stretnutie často pod rôznymi zámienkami a vymyslenými zdôvodneniami, pričom spotrebiteľia spravidla bez problémov v strese podpisujú predložené formuláre dohôd. Možno tak konštatovať, že skutočný prejav vôle dlžníka nezodpovedá jej obsahu. Okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi formulárové dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku možno považovať za nekalú obchodnú praktiku žalobcu. Je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ak mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premičacej doby. V závere žalovaný poukázal na to, že zmluva o úvere zo dňa 26.2.2008 obsahuje viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a nie je v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým s ustanovením § 4 citovaného zákona, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

7. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 10Cb/1/2013 - 286 zo dňa 22.03.2016 tak, že žalobe v znení jej úpravy na pojednávaní dňa 22.11.2013 vyhovel. Žalobu zamietol len v nepatrnej časti úroku z omeškania. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/ 302/2016-319 zo dňa 24.01.2017 zrušil rozsudok tunajšieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Daným rozhodnutím odvolací súd konštatoval správnosť úvah prvostupňového súdu ohľadne záverov o absencii zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a teda bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v súlade s § 4 ods. 3 citovaného zákona. Odvolací súd v ďalšom uložil tunajšiemu súdu, aby z hľadiska posúdenia platnosti uznania záväzku zo strany dlžníka doplnil dokazovanie v tom smere za akých okolností bola predmetná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.06.2010 podpisovaná a či sú opodstatnené argumenty žalovaného o tom, že danú dohodu podpisoval pod tlakom a uvádzaný do omylu a s argumentom, že pokiaľ nepodpíše „bude daný exekútorovi“. V danom smere odvolací súd uložil tunajšiemu súdu vypočuť svedka p. E. ku konkrétnym okolnostiam uzatvárania danej dohody a prípadne zvážiť predvolanie manželky žalovaného, ktorá podľa vyjadrenia žalovaného mala byť pri jeho podpise prítomná. Tunajší súd preto doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, a to výsluchom manželky žalovaného Q. Q., opakovaným oboznámením zmluvy o úvere a ďalších úverových produktov zo dňa 26.2.2008, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2009, obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, platobnou históriou k úveru, pokusom o zmier zo dňa 4.7.2011, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 21.6.2010, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli a zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť GE Money, a.s.) uzavrel so žalovaným dňa 26.2.2008 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 50 000,-Sk a žalovaný sa zaviazal úver vrátiť v pravidelných 72 mesačných splátkach vo výške 1112,-SK s dátumom prvej splátky do 26.3.2008, dátumom každej ďalšej platby k 26. dňu v mesiaci. V zmluve bola dojednaná ročná percentuálna miera nákladov za úver vo výške 16,57%.

9. Z platobnej histórie úveru vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému dňa 26.2.2008 úver vo výške 50 000,-Sk, pričom žalovaný na úver poukázal celkom 4 platby vo výške 1112,-Sk (dňa 2.4.2008, 3.5.2008, 2.6.2008, 22.10.2008), ďalšie platby na úver nepoukázal. Z platobnej histórie ďalej vyplýva, že právny predchodca žalobcu pristúpil ku dňu 1.11.2008 k vyvolaniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá skutočnosť je v platobnej histórii podľa vyjadrenia žalobcu označená popisom transakcie „Zřeknutí se budoucího poplatku za vedení účtu“.

10. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2009 vyplynulo, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávka spoločnosti GE Money, a.s. vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX bola postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., z uvedeného dôvodu má všetky svoje plnenia platiť na účet spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o..

11. Dňa 21.6.2010 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorej obsahom bolo v bode 2. uznanie záväzku, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom č. zmluvy 1161725568 zo dňa 26.2.2008 vo výške 1 615,98€ zmluvnými stranami a v bode 3. predmetnej dohody bol dojednaný splátkový kalendár, v ktorom sa žalovaný zaviazal zaplatiť predmetný úver splátkami vo výške 50,-€ mesačne s dátumom splátky vždy k 15-temu dňu v mesiaci, pričom dátum prvej splátky bol dojednaný k 15.7.2010. V bode 4. tejto dohody bola medzi zmluvnými stranami dojednaná rozhodcovská doložka.

12. Žalovaný v konaní pred súdom uviedol, že sú pravdivé informácie žalobcu o tom, že si zobral v r. 2008 úver od právneho predchodcu žalobcu, ktorý vo výške 50 000,-Sk vyčerpal, pričom účelom použitia týchto finančných prostriedkov bol nákup nábytku do domácnosti. Taktiež potvrdil skutočnosť, že na úver poukázal celkom štyri splátky vo výške 1 112,-Sk (36,91€), ďalšie splátky na úver nepoukázal. K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.6.2010 uviedol, že je pravdou, že takúto dohodu podpísal s pracovníkom žalobcu. Dohodu podpisoval tým spôsobom, že ho v domácnosti kontaktoval pracovník žalobcu, ktorý mu oznámil, že sa jedná o podpísanie dohody o uzavretí splátkového kalendára, s tým, že pokiaľ dohodu nepodpíše, tak „bude exekútor“. Z uvedeného dôvodu dohodu podpísal. Ďalej žalovaný v konaní pred súdom potvrdil, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť GE Money, a.s.) vyvolal predčasnú splatnosť úveru, pričom oznámenie o tejto predčasnej splatnosti mu bolo doručené. Žalovaný súčasne uviedol, že si bol vedomý toho, že predmetný úver nesplácal v danom období riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu pristúpil k mimoriadnej splatnosti celého úveru. Po uzatvorení dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku na úver nepoukázal ďalšie platby.

13. Svedkyňa Q. Q. v konaní pred súdom uviedla, že si pamätá, že jeden pán prišiel k nim domov ohľadne pôžičky a manžel sa s ním rozprával v kuchyni a ona s deťmi bola v obývačke. Hoci svedkyňa tvrdila, že uvedený pán na manžela „tlačil“, aby papier podpísal, na doplňujúce otázky súdu nevedela odpovedať a súdu bližšie opísať priebeh daného stretnutia ako aj obsah rozhovoru, ktorým mal obchodný zástupca na žalovaného vyvíjať nátlak.

14. Vzhľadom k tomu, že súdu sa prítomnosť svedka L. E. ani po niekoľkonásobných pokusoch nepodarilo zabezpečiť, keďže svedok nepreberal zásielky na adrese uvedenej v registri obyvateľov, ani na adrese uvedenej žalobcom, súdu sa mu nepodarilo predvolanie na pojednávanie doručiť ani cestou poľcie, a iná adresa nie je súdu známa ani z úradnej činnosti, súd analogicky postupom podľa § 198 ods. 3 CSP upustil od vykonania daného dôkazu, keďže nebolo možné zabezpečiť jeho vykonanie v súdnom konaní.

15. Podľa § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať :

- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúceho jeho čerpanie,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

19. Podľa § 4 ods. 3,4 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať .

20. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) - j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu v znení jej úpravy pripustenej uznesením tunajšieho súdu je dôvodná v celom rozsahu. Súd mal za nepochybne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou GE Money, a.s.) a žalovaným bola dňa 26.2.2008 uzatvorená zmluva, ktorá má nepochybne spotrebiteľský charakter. Spotrebiteľský charakter tejto zmluvy je daný tak predmetom zmluvy ako aj samotnými účastníkmi zmluvného vzťahu, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval v danom zmluvnom vzťahu ako veriteľ - dodávateľ, ktorý poskytuje úvery obdobnou formou bližšie neurčenému počtu spotrebiteľov, pričom poskytovanie úverov je predmetom jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval v danom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ, ktorý čerpal úver na uspokojovanie svojich spotrebiteľských potrieb. Uvedené skutočnosti mal súd za preukázané z vyjadrenia samostatného žalovaného, ktorý v konaní pred súdom potvrdil, že úver si bral ako fyzická osoba - spotrebiteľ na kúpu nábytku a vybavenia domácnosti. Uvedené skutočnosti nerozporoval v konaní ani žalobca. Vzhľadom k tomu, že úver bol poskytnutý jednou z foriem uvedených v § 2 ods. 1 Zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda prevodom na účet žalovaného, súd má za to, že boli splnené všetky podmienky k tomu, aby sa predmetná zmluva riadila ustanoveniami tohto špeciálneho predpisu koncipovaného na poskytovanie úverov spotrebiteľom. Z uvedeného dôvodu súd podrobil predmetnú zmluvu prieskumu a zistil, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti, ktoré zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy vyžaduje, pričom absenciu týchto údajov sankcionuje tým, že predmetný úver sa v zmysle § 4 ods. 3 považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva neobsahovala konkrétne konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, pričom uvedenie počtu splátok, ktorými má byť úver zaplatený ako údaj o konečnej splatnosti úveru nepostačuje. Rozhodovacou činnosťou súdu bolo už ustálené, že tento údaj musí obsahovať presný dátum ukončenia úverového vzťahu uvedením dňa, mesiaca ako aj roka. Predmetná zmluva ďalej neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu a taktiež ani údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný spotrebiteľský úver. Zmluva síce obsahuje údaj o výške, počte splátok ako aj o termínoch jednotlivých splátok, avšak tieto splátky bližšie nerozdeľuje na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, čo je tiež obligatórny údaj predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval predloženú zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 26.2.2008 síce za platne uzavretú, avšak vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd mal v ďalšom za preukázané, že žalovaný na úver poukázal celkom len štyri platby vo výške 1 112,-Sk a to splátkami dňa 2.4.2008, 3.5.2008, 2.6.2008, a poslednou splátkou dňa 22.10.2008. Keďže žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, a bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok úveru, pristúpil právny predchodca žalobcu k zosplatneniu úveru v súlade s čl. 7.3 Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty. Aj keď súd v konaní nemal preukázané, že právny predchodca žalobcu túto skutočnosť oznámil žalovanému písomne, vychádzal z toho, že dlh žalovaného sa stal splatný v zmysle tohto bodu obchodných podmienok, keďže z platobnej histórie bolo zrejmé, že žalovaný nezaplatil od doby poskytnutia úveru po zosplatnenie úveru viac ako tri splátky, ktorá skutočnosť vyplýva z platobnej histórie. Z pripojenej platobnej histórie súčasne vyplýva aj tá skutočnosť, že právny predchodca žalobcu k dátumu 01.11.2008 má vedenú poznámku „Zfeknutí se budúciho poplatku za vedení účtu“, ktorú skutočnosť žalobca v konaní ozrejmil tým spôsobom, že k tomuto dátumu došlo k mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu nesplácania úveru žalovaným. Právny predchodca žalobcu súčasne od tohto dátumu neúčtoval žalovanému žiadne sankcie v súvislosti s úverovou zmluvou. Žalovaný v konaní potvrdil, že právny predchodca žalobcu mu doručil upomienku, v ktorej mu oznámil, že došlo k zosplatneniu úveru. Uvedená skutočnosť medzi stranami sporu nakoniec nebola sporná, preto súd vychádzal z toho, že

úver bol k tomuto dátumu zosplatnený v celosti. Žalovaný bol povinný počnúc od tohto dátumu vrátiť dlh právnenému predchodcovi Žalobcovi v plnej výške.

22. V ďalšom mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere uzavretej medzi ním a žalovaným na žalobcu, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému oznámením zo dňa 23.9.2009, pričom žalovaný súdu potvrdil, že toto oznámenie prevzal. Z uvedeného dôvodu mal súd v konaní preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu. Žalovaný mal teda najneskôr od konca septembra r. 2009 vedomosť o tom, že jeho dlh jestvuje, že jeho ďalším veriteľom je žalobca, ktorému má ďalej poukazovať splátky úveru. Žalovaný však ani po tomto úkone splátky nerealizoval.

23. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh vo čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len ak ten, kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Pokiaľ ide o samotnú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.6.2010, súd doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu za účelom zistenia za akých okolností bola predmetná dohoda so žalovaným uzatváraná, a či žalovaný danú dohodu uzatváral pod nátlakom. Za daným účelom súd v konaní vypočul bývalú manželku žalovaného Q. Q., ktorej výpoveď súd hodnotil ako tendenčnú s účelom napomôcť žalovanému. Svedkyňa ihneď v úvode svojho výsluchu, bez toho, aby jej súd ozrejmil k akým skutočnostiam bude vypočúvaná, uvádzala, že žalovaný podpísal danú dohodu pod nátlakom obchodného zástupcu. Až na opakované upozornenie súdu na trestnoprávny postih, ktorý plynie z krivej svedeckej výpovede, na ďalšie otázky súdu odpovedala neurčito a uviedla, že obsah rozhovoru nepočula. Keďže súdu sa nepodarilo napriek vysokej snahe o predvolanie obchodného zástupcu L. E. (predvolávaný celkom päťkrát), súd od jeho výsluchu analogicky postupom podľa §198 ods. 3 CSP upustil. Súdu je však z iných obdobných prípadov zo svojej úradnej činnosti známe, že daný obchodný zástupca v iných konaniach uvádzal, že pri podpisovaní daných dohôd, či zmlúv postupoval vždy zákonne, na dané stretnutia sa vždy telefonicky vopred ohlásil a dlžníci predmetné dohody podpisovali po náležitom upozornení na ich obsah. Z uvedeného dôvodu súd nemal v danom konaní preukázaný akýkoľvek nátlak, ktorý mal byť na žalovaného vyvíjaný pri podpise zmluvy, naopak samotný žalovaný potvrdil, že obchodný zástupca sa na stretnutie vopred ohlásil, bol si vedomý o aký záväzok sa jedná a podľa vyjadrenia svedkyne bol u nich v domácnosti 30 - 45 minút, teda ani táto skutočnosť nesvedčí o tom, že by žalovaný danú listinu podpisoval v časovej tiesni a nemal možnosť sa oboznámiť s jej obsahom.

26. Súd v ďalšom túto dohodu opakovane podrobil súdnemu prieskumu v nadväznosti na súdnu ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, pričom sa nestotožnil so závermi právneho zástupcu žalovaného o tom, že predmetná dohoda je nekalou obchodnou praktikou žalobcu. Súd má za to, že predmetná dohoda jasným spôsobom vymedzuje práva aj povinnosti zmluvných strán, je z nej jasné, že je uzatvorená medzi veriteľom na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, pričom zrozumiteľným spôsobom v piatich bodoch uvádza základné časti tejto dohody, ktorými sú jednak uznanie záväzku, splátkový kalendár (forma splatenia záväzku) a v poslednej časti rozhodcovská doložka. Pokiaľ ide o samotné uznanie záväzku, súd vychádzal vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľský charakter pôvodnej zmluvy z toho, že na predmetné uznanie záväzku je potrebné aplikovať ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka, pričom tento článok dohody obsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré zákonodarca vyžaduje pre platnosť takéhoto uznávacieho prejavu žalovaného. Z uznania je zrejmé, z akého dôvodu vznikla pohľadávka žalobcu, pohľadávka žalobcu je v nej presne vymedzená číslom zmluvy, dátumom uzavretia zmluvy ako aj výškou poskytnutého úveru. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že žalovaný mal možnosť, pokiaľ by venoval predmetnému dokumentu aspoň minimálnu pozornosť, oboznámiť sa s obsahom tohto článku zmluvy, z ktorého mu muselo byť zrejmé, o aký dlh sa jedná, preto nemožno hovoriť o tom, že uvedené uznanie záväzku si nevšimol a nebol si vedomý čo podpisuje. Pokiaľ by tomu tak bolo, túto skutočnosť nemôže pripisovať na vrub samotného žalobcu, nakoľko predložená dohoda je koncipovaná len na jednom liste, spísaná písmom primeranej veľkosti, a je formulovaná jasným a určitým spôsobom, pričom každý bod zmluvy je osobitne označený a väčším písmom je napísaný predmet právneho úkonu, ktorý spotrebiteľ uzatvára s veriteľom. Žalovaný navyše túto listinu podpisoval v čase, keď mu muselo byť bezpochyby zrejmé, že nesplácal už dlhšiu dobu svoj

splatný dlh voči žalobcovi (predtým spoločnosti GE Money, a.s.), ktorú skutočnosť v konaní potvrdil. To isté platí aj o uzatvorení splátkovom kalendári, kde je presne v bode 3. tejto dohody uvedená výška splátky (50,-€), dátum splátky v mesiaci (15-ty deň v mesiaci) ako aj dátum prvej splátky dňa 15.7.2010. Súd sa nestotožňuje ani s tvrdením žalovaného, že predmetná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je nekalou obchodnou praktikou práve z toho dôvodu, že bola vypísaná na vopred pripravenom formulári, do ktorého sa vpisovali len konkrétne údaje odporcu a zmluvy. Ak by súd dospel k takémuto záveru, každá zo zmlúv uzatváraná bankovým či nebankovým subjektom, by tak musela byť považovaná za nekalú obchodnú praktikou, nakoľko tieto subjekty využívajú predtlačené formulárové znenia zmlúv vzhľadom na vysoký počet administratívneho aparátu, ktorý uvedené zmluvy so spotrebiteľmi uzatvára, pričom do týchto zmlúv vpisujú len požadované údaje o klientoch a uzatváraných produktoch. Nie je mysliteľné, aby tieto inštitúcie spisovali cestou svojich pracovníkov individuálne zmluvy, v ktorých by ich pracovníci individuálnym spôsobom spisovali celý obsah zmlúv, keďže títo pracovníci poväčšinou nemajú vzdelanie právnického smeru. Súd uznáva, že je potrebné venovať uzatváraniu zmlúv so spotrebiteľmi náležitú pozornosť ako aj to, že je potrebné vykonávať prieskum zmluvných podmienok, ktoré sú uvádzané v zmluvách so spotrebiteľmi, ktoré sú neraz koncipované v rozpore so spotrebiteľskými predpismi, to však neznamená, že je potrebné a priori akékoľvek znenie zmluvy, ktoré bolo vopred naformulované dodávateľom (prijateľným spôsobom) považovať automaticky za neprijateľné.

27. Ako už bolo konštatované súdom vyššie, záväzok žalovaného sa stal splatný k dátumu 01.11.2008, pričom dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bola medzi stranami sporu podpísaná dňa 21.6.2010. K uvedenému dátumu tak nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku pôvodného žalobcu, a žalovaný tak neuznával premlčaný dlh, nakoľko na premlčaciu dobu pri splátkovom úvere sa vzťahuje všeobecná premlčacia doba ustanovená v § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná, pričom plynie individuálne pri jednotlivých splátkach od ich splatnosti. Keďže prvá splátka v zmysle zmluvy o úvere (v tejto časti zmluva zostáva v súlade s § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. platná) bola splatná dňa 26.03.2008, nebola k dátumu uzatvorenia spornej dohody (21.06.2010) premlčaná ani prvá splátka, preto nemohli byť premlčané ani ostatné splátky úveru, ktorých splatnosť nastala po tomto dátume. Záväzok žalovaného nadobudol následne splatnosť k dátumu 1.11.2008 v celosti z titulu vyvolania mimoriadnej splatnosti úveru. Ani od tohto dátumu nemohlo dôjsť k premlčaniu záväzku žalovaného, nakoľko k dátumu uzavretia spornej dohody neuplynula trojročná všeobecná premlčacia doba. Nie sú preto pravdivé výhrady žalovaného, že žalovaný mal uznať premlčaný dlh.

28. K výhradám žalovaného v tom smere, že predmetná dohoda po uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.6.2010 bola už posúdená ostatnými všeobecnými súdmi na území SR a za nekalú obchodnú praktikou, pričom pripojil rozhodnutia ostatných všeobecných súdov ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR súd poukazuje na tú skutočnosť, že predmetné rozhodnutia riešia skutkovo a právne inú situáciu, kedy spotrebiteľia uznali predmetnou dohodou premlčaný dlh, pričom o tejto skutočnosti nemali vedomosť. Toto sa však netýka prejednávanej veci, nakoľko žalovaný dohodou neuznal premlčaný dlh ako už bolo konštatované vyššie. Taktiež je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že žalobca v tomto konaní žiada priznať len skutočne poskytnutú sumu pôžičky (dokonca menej!), bez akéhokoľvek navýšenia o úroky či poplatky.

29. Podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznať čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

30. Súd sa v ďalšom zaoberal vznesenou námietkou premlčania nároku žalobcu. Keďže súd posúdil predloženú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku zo dňa 21.06.2010 za platný právny úkon, následne na premlčanie aplikoval premlčaciu dobu v súlade s § 110 ods. 1 druhá veta, keďže dlžník písomne uznať dlh čo do dôvodu aj výšky. V danom prípade sa dlh premlčuje za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Keďže k uznaniu došlo dňa 21.6.2010 a žalobca podal návrh na súd dňa 13.7.2012, nedošlo tak k uplynutiu desať ročnej premlčacej doby a žaloba žalobcu bola preto podaná v lehote a nemohlo dôjsť k premlčaniu jeho nároku.

31. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že odporca mal navrhovateľovi vrátiť celkom čiastku vo výške 1512,05€, keďže bolo z predložených listinných dôkazov preukázané, že mu bol poskytnutý úver vo výške 50 000,-Sk (1659,70€) a odporca na úver poukázal celkom štyri splátky vo

výške 1 112,-Sk (36,91€), teda spolu 147,64€. Navrhovateľ však v konaní požadoval len zaplatenie čiastky vo výške 1290,80€, preto súd posúdil nárok za dôvodný v celom rozsahu a tento mu priznal.

32. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platím svojho splatného záväzku, súd súčasne priznal žalobcovi aj právo na účtovaný úrok z omeškania vo výške 9% ročne v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko tento je účtovaný v súlade s kogentnou zákonnou úpravou. Pokiaľ ide o moment omeškania, je nutné poukázať na to, že žalobca mal možnosť požadovať úrok z omeškania z plnej sumy istiny od 17.07.2010, nakoľko od tohto dátumu došlo opakovane k splatnosti dlhu (po zmene splátkového kalendára dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.06.2010), keďže žalovaný nezaplatil ani prvú splátku splatnú dňa 15.07.2010, teda splatnosť dlhu nastala podľa bodu 3.2 predmetnej dohody prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky (t.j. 16.07.2010). Žalobca však požadoval zaplatenie úroku z omeškania z jednotlivých splátok úveru vo výške 23,05 € od 27.07.2009 až po poslednú splátku vo výške 461,- € od 27.07.2012 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo splátok počnúc od 27.07.2010, (teda splátky, ktoré nasledujú po jeho splatnosti 17.07.2010), nakoľko bol viazaný nárokom žalobcu, ktorý požadoval úrok z omeškania len z jednotlivých splátok vo výške 23,05 € a poslednej splátky vo výške 461,-€ (aj keď bez bližšieho zdôvodnenia ich výšky). Pokiaľ totiž žalobca žiada zaplatenie úroku z omeškania z jednotlivých splátok, je to jednoznačne pre spotrebiteľa výhodnejšie (zaplatí menej), akoby požadoval úrok z omeškania z celej splatnej istiny (1290,80 €), preto mu súd takto vyúčtovaný úrok z omeškania priznal.

33. Súd žalobu žalobcu v časti, v ktorej požadoval úrok z omeškania z jednotlivých splátok vo výške 23,05 € počnúc splátkou od 27.07.2009 po splátku 27.06.2010 zamietol ako nedôvodný, keďže vzhľadom na neskôr uzavretý splátkový kalendár došlo medzi zmluvnými stranami k novej dohode o splatnosti dlhu, na základe ktorej sa dlh stal v celosti splatný 16.07.2010.

34. Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

35. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný nárok na plnú náhradu trov konania. O výške trov konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vypracuje vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, vakom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.